

Na een paar uurtjes ploeteren heb ik alles voor elkaar. Het grondwaterpeil is flink gezakt, hetgeen ervoor zorgt dat ik mijn tent dichtbij het water kan neerzetten en zodoende dichterbij mijn hengels zit. Persoonlijk vind ik dat erg fijn! De lijnen worden zorgvuldig uitgevaren. aangezien ik dit keer alleen ben, heb ik alle ruimte om te experimenteren, dus mijn montages worden op verschillende dieptes neergelegd. Tóch denk ik, gezien het jaargetijde dat de vis zich op de diepere gedeeltes van het water ophoudt maar je weet het maar nooit, dus één hegel plaats ik op pakweg een metertje water.

Ik begin trek te krijgen en bekijk mijn tas vol proviant. Waar heb ik trek in? Ik kies voor ravioli! Mijn bezinebrander wordt in gereedheid gebracht, een pannetje wordt gepakt en hup, opentrekken dat blik! Helaas is dit blik niet voorzien van zo'n handige treksluiting en ben ik genootzaakt om op zoek te gaan naar een blikopener. Blikopener... blikopener, ik zou toch zweren dat ik altijd zo'n ding in mijn tas heb zitten! Ik weet het vrijwel zeker! Maar ja, na mijn zoektocht in alle tassen, ook in tassen waarvan ik zeker weet dat hij daar nooit te vinden zal zijn, staak ik mijn zoektocht en moet ik een alternatief bedenken. Iets anders eten? NEE, ik wilde die ravioli eten, ik zal ook ravioli eten!! Gewapend met zo'n multitool, zo'n zakmes waar nog veel meer in verborgen zitten, ga ik het blik te lijf! McGuiveren noemen ze dat...

Wat ik nu heb is de definitie altijd wat handigheid maar uiteindelijk ben ik redelijk tevreden met de

De volgende dag is het weer een beetje anders. Het is nu een beetje warmer en er is een beetje meer van een bakje pleur

De Dijk door
de Dijk

